

33- Dar al-Arqam

Innehåll

Tadabbur al-Sira – avsnitt 33 Den hemliga profetiska kallelsen Dar al-Arqam ibn Abi al-Arqam

Tadabbur al-Sira – avsnitt 33

Den hemliga profetiska kallelsen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad och hans familj och följeslagare. O Gud, lär oss det som gagnar oss, låt oss dra nytta av det Du lärt oss, och ge oss mer av Din nåd. Gör våra handlingar uppriktiga för Ditt ansikte.

Profeten ﷺ fortsatte sin **hemliga kallelse**, där han kallade sina släktingar och vänner. Det var en svår och ansträngande fas i da'wan.

I denna fas framträdde möda och svårighet i profetens rörelser och i de troendes rörelser. De talade endast med dem de litade på och som de var trygga med. Stegen i da'wan var långsamma, och det var svårt att ta emot

undervisning från profeten ﷺ och svårt att praktisera den, eftersom den som trädde in i islam redan från början var skyldig att be och att studera det som fanns av Koranen. De brukade gömma sig i dalgångar och bergsprickor när de ville be.

Bland kännetecknen för denna fas fanns:

- **Hemlighet och tystnad**, även gentemot de närmaste.
- Profeten ﷺ organiserade sina följeslagare i små grupper. Han samlade en eller två män som antagit islam hos en man som hade styrka och ekonomisk förmåga. De åt av hans mat och bildade små brödraskap och studiegrupper. Den som memorerade något av Koranen lärde den som inte memorerat.

Profeten ﷺ övervakade själv deras fostran. Till exempel var Fatima bint al-Khattab och hennes man Sa'id ibn Zayd i samma grupp som Nu'aym ibn 'Abdullah, och deras lärare var Khabbab ibn al-Aratt.

Deras fokus på Koranen begränsades inte till tajwid; deras mål var att **studera, förstå och känna till dess befallningar och förbud**.

Profeten ﷺ planerade noggrant och vägde varje steg. Han visste att dagen skulle komma då han skulle beordras att öppet förkunna budskapet. Det krävde att han kunde möta sina följeslagare på en säker plats.

Dar al-Arqam ibn Abi al-Arqam

Det behövdes alltså en **fast plats** där de kunde samlas, eftersom Khadijas hus inte längre rymde de många troende. Det behövdes en trygg plats där profeten ﷺ kunde undervisa dem praktiskt och teoretiskt och bygga deras personligheter som bärare av da'wan.

Profeten ﷺ valde **Dar al-Arqam**.

Dar al-Arqam blev ett nytt centrum där muslimerna samlades och tog emot allt nytt av uppenbarelse. De lyssnade till profeten ﷺ när han påminde dem om Gud, reciterade Koranen och de berättade för honom om sina inre tillstånd och sina svårigheter.

Han fostrade dem med sin egen hand, så som han själv hade fostrats av Gud.

Dar al-Arqam blev **den största skola mänskligheten någonsin känt**, och hur skulle den inte vara det när dess lärare var **Guds Sändebud** ﷺ, mänsklighetens lärare, och dess elever var de kallare och vägledare som befriade mänskligheten från slaveri och förde den från mörker till ljus.

Från Dar al-Arqam utexaminerades de män som bar tawhids fana, jihadets fana och da'wans fana. De genomförde stora erövringar och spred religionen över världen.

Det var en av världens största skolor och universitet. Där mötte profeten ﷺ den första generationen av troende — de främsta av de främsta. Det mötet var en praktisk träning i sann soldatdisciplin, lydnad och lojalitet.

Profeten ﷺ stärkte sina följeslagare med tillit till Gud, beslutsamhet, uppoffring, osjälviskhet och själens rening.

Studieplanen i Dar al-Arqam

Studieplanen var **en enda sak: Koranen**. Den var den enda metod som den muslimska individen, familjen och gruppen fostrades på.

Uppenbarelsen kom färsk och levande. Profeten ﷺ reciterade den, följeslagarna hörde den direkt från hans välsignade mun, och deras hjärtan fylldes av frid. Den rann i deras ådror som blod. De reagerade på den, förändrades av den och blev nya människor — födda på nytt med nya värderingar, känslor, mål och beteenden.

De lärde sig att Koranen och profetens vägledning var den högsta konstitutionen för en muslim. De blev levande exemplar av Koranen som gick på jorden.

Varför valdes Dar al-Arqam?

Det var inte slump. Profeten ﷺ tog aldrig ett steg utan planering.

- Al-Arqam var **inte känd som muslim**, så ingen misstänkte hans hus.
- Han var **en ung man**, bara sexton år gammal — ingen skulle tro att profetens centrum låg hos en ung pojke.
- Han var från **Banu Makhzum**, stammen som ledde kriget mot islam. Ingen skulle tro att profetens samlingsplats låg i fiendens kvarter.

Profeten ﷺ fostrade sina följeslagare i Mecka med lugn, hemlighet och

gradvishet. Fasens motto var Guds ord:

”Och ha tålamod tillsammans med dem som åkallar sin Herre morgon och kväll och söker Hans ansikte.”

Versen lär profeten ﷺ — och alla som bär da‘wan — att:

- ha tålamod med de kallades brister
- ha tålamod med deras frågor
- ha tålamod med deras tvekan
- stärka dem mot fiendernas prövningar
- förklara att vägen är lång och svår
- uthärda själens kamp, människors kamp, skada, hån och prövningar

De åkallade sin Herre eftersom profeten ﷺ lärde dem dua och att vädja till Gud. Dua är en av de största orsakerna till seger.

Han lärde dem **ikhlas** — uppriktighet — att allt ska vara för Guds ansikte. Ingen prestige, ingen vinst, inget rykte. Bara Gud.

Han lärde dem **ståndaktighet**, som i versen:

”Och låt inte dina ögon gå förbi dem i jakt på världens prydnad.”

Och i versen:

”Bland de troende finns män som har varit sanna mot det de lovade Gud.”

Tre egenskaper:

- tro
- manlighet
- sanning

Dessa skapar ståndaktighet — även om svärdet står vid halsen, även om galgen väntar, även om världen lockar.